

Sygn. akt: WZ 19/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 18 września 2013 r.
w sprawie zażalenia ppłk. rez. M. L., wniosków o wyłączenie od orzekania sędziów
J. B. R., E. M., A. T. i innych sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego

p o s t a n o w i ł:

- 1. nie uwzględnić wniosków ppłk. rez. M. L. o wyłączenie sędziów J. B. R., E. M. i A. T. od orzekania w sprawie WZ 19/13,**
- 2. wniosek o wyłączenie wszystkich pozostałych sędziów orzekających w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego w powyższej sprawie pozostawić bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2013 r., w toku posiedzenia przed Sądem Najwyższym – Izbą Wojskową, w przedmiocie zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 czerwca 2013 r. o ukaraniu M. L. karą porządkową grzywny, skarżący wniósł o wyłączenie od orzekania w jego sprawie sędziów Sądu Najwyższego – Izby Wojskowej: SSN J. B. R. i SSN E. M., a także wszystkich pozostałych sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, w tym SSN A. T.. Wnioski uzasadnił tym, że wobec dwóch wymienionych w pierwszej kolejności sędziów Sądu Najwyższego toczą się postępowania karne w przedmiocie poświadczenia nieprawdy. Z kolei co do pozostałych sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego podniósł, że Prezes tejże Izby Sądu Najwyższego, J. G. w przeszłości wyraził negatywne stanowisko co do osoby skarżącego, podważył jego wiarygodność, a skarżący naruszył dobra osobiste Prezesa Izby Wojskowej Sądu Najwyższego. W ocenie skarżącego jest to okoliczność wyłączająca bezstronność i obiektywizm sędziów, którzy podlegają autorowi tak kategorycznych sądów o osobie skarżącego.

Prokurator wniósł o rozpoznanie wniosku, stwierdzając jednak, że polskie prawo nie przewiduje możliwości wyłączenia wszystkich sędziów Izby, a jedynie konkretnie wskazanych sędziów. W tym stanie rzeczy odroczono posiedzenie w przedmiocie zażalenia do czasu rozpoznania w/w wniosków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski podlegają rozpoznaniu jedynie w zakresie, w którym dotyczą imiennie wskazanych sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

Złożone wnioski opierają się o przesłanki zawarte w art. 41 § 1 k.p.k. Mając na uwadze treść tego przepisu podkreślić należy, iż sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Ustawa wymaga, aby wątpliwość co do bezstronności sędziego była "uzasadniona", a więc musi być ona poważna i istniejąca obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu strony. Powołany przepis nie ma bowiem na celu stworzenia podstaw

do wyłączenia przez stronę sędziego, uznanego przez nią za nieodpowiadającego subiektywnemu pojmowaniu jej interesów (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2008 r., III KK 73/08, LEX nr 465883; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1 sierpnia 2001 r., II AKo 312/01, LEX nr 49347; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2001 r., II AKo 43/01, LEX nr 48436).

Ustalenia przeprowadzone przez Sąd Najwyższy w Prokuraturze Rejonowej w W. potwierdziły fakt złożenia przez ppłk. rez. M. L. zawiadomień o popełnieniu przestępstw, w których jako sprawców wskazano dwóch sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, tj. SSN J. B. R. i SSN E. M.. Okoliczność ta, w ocenie Sądu Najwyższego nie uzasadnia jednak wątpliwości co do bezstronności wskazanych sędziów w sprawach dotyczących ppłk. rez. M. L..

Wprawdzie wspomniane zawiadomienia zostały złożone w dniu 21 listopada 2012 r., a więc na kilka miesięcy przed wyznaczeniem wymienionych sędziów do rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionego przez skarżącego zażalenia (nastąpiło to 17 lipca 2013 r.), to jednak nie budzi to jakichkolwiek podejrzeń co do zdolności wskazanych sędziów do zachowania pełni bezstronności. Trzeba bowiem podkreślić, że rzeczne zawiadomienia o popełnieniu przestępstw przez sędziów okazały się zupełnie bezpodstawne: w ich sprawie orzeczono prawomocnie o odmowie wszczęcia śledztwa (postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 września 2013 r., II Kp [...]). Okoliczności przemawiające zdaniem wnioskodawcy za wyłączeniem sędziów na podstawie art. 41 k.pk. nie mogą być zatem uznane ani za uzasadnione, ani za poważne.

Wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego Sadu Najwyższego A. T. nie został w ogóle uzasadniony, a Sąd Najwyższy nie dostrzegł jakichkolwiek powodów, dla których sędzia ten miałby być od udziału w sprawie wyłączony.

Inaczej natomiast należało postąpić z wnioskiem skarżącego ppłk. rez. M. L. o wyłączenie wszystkich sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego. Przepisy postępowania karnego nie przewidują możliwości wyłączenia wszystkich sędziów danego sądu ani nawet wszystkich sędziów konkretnego wydziału tego

sądu (zob. postanowienie SA w Warszawie z dnia 21 maja 2012 r., II AKo 656/12, KZS 2012, z. 10, poz. 64). Stosownie do niekwestionowanej interpretacji art. 41 k.p.k. wniosek o wyłączenie od orzekania może być złożony tylko w odniesieniu do konkretnie wskazanego sędziego, wyznaczonego do orzekania w danej sprawie (postanowienie SN z dnia 30 czerwca 2010 r., WD 7/10, OSNwSK 2010, poz. 1344, podobnie SA w Krakowie w postanowieniu z 9 lutego 2011 r., II AKo 14/11, KZS 2010, z. 5, poz. 44). Przyczyna wyłączenia musi być bowiem przyczyną konkretną, uzasadniającą wątpliwość co do bezstronności danego sędziego. Za niedopuszczalny należy więc uznać wniosek abstrakcyjny, odnoszący się do wszystkich sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, co skutkowało pozostawieniem go bez rozpoznania.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.